

De langzame competitie: 25m 1 pijl

25m. Het is een afstand die wij op onze indoorlocatie helaas niet kunnen faciliteren, maar bij veel verenigingen kan, al dan niet door het verplaatsen van gehele koffiehoecken, indoor de meet naar 25m worden geschoven. Van Taxus waren er afgelopen seizoen slechts 2 schutters genoteerd voor deze aparte wedstrijd, waarvan de tweede helaas vanwege een blessure moest afhaken. Daarmee werd ik de enige Taxus-schutter in de 25m 1pijl competitie.

Maar wat is dat nou, 25m 1pijl? De afstand is dus 25m. Het blazoen is 60cm en daarmee dus 20cm kleiner dan het blazoen 80cm wat we op de 30m gebruiken. En je schiet dus maar 1 pijl per ronde, daar krijg je 45 seconden voor.

Nu is het zo dat ze in de regiocompetitie, afhankelijk van het aantal deelnemers, een A / B verdeling maken, twee schutters per baan. Eerst schiet A 1 pijl, stapt weg en dan schiet B 1 pijl. Na 3 pijlen elk gaan we halen. Het feit dat je dus niet blijft staan op 1 plek maar de meet verlaat en je dus elke keer weer opnieuw moet beginnen is een psychologisch dingetje. Je eerste schot is immers je enige kans dus het moet gelijk goed zijn.

Vanaf regiocompetitie is het zelfs nog anders. Daar schiet je met een A t/m D-schutter op 1 baan, afhankelijk van het aantal deelnemers uiteraard. En dan schiet iedereen echt maar 1 pijl en gaan we daarna halen. Je loopt dus, voor 2 heuls van 25 pijlen 50 x 50m (heen en terug). En ook nog 5 pijlen inschieten. Totaal 2750m per wedstrijd. Dus deze competitie is wel goed voor de billen. En het duurt lang, heel lang... 10:00 uur beginnen en pas om 16:00 een keer een prijsuitreiking. Voor de schutters niet zo vervelend, maar voor je partner is het echt een heel saaie bedoening.

Al met al een mentale wedstrijd waarbij je goed moet onthouden waar je precies stond aan de meet om met al je schoten gelijk uit te komen. En vanaf de bondskampioenschappen werden de wedstrijden zelfs buiten gehouden, dus dan moest je ineens ook rekening houden met wind, schaduwval, etc.

En ik? Ik heb met enige hobbels (mijn eerste wedstrijd was zo druk dat ik met het voetensteuntje van de rolstoel van Edwin Vreeman, onze jeugdtrainer, tussen mijn voeten stond en tijdens de bondskampioenschappen schoot ik door een windvlaag een 3 maar eindigde toch met 214) zelfs het NK mogen schieten. Het feit dat ik daar, vanuit de 4^e klasse en als paraschutter, ondanks de 33 graden Celcius die het was als 5e ben geëindigd maakt dat ik stiekem best trots ben op mezelf 😊. En omdat ik eerste reserve sta voor de Interland NL-BE is er nog een kans dat ik daar mag uitkomen als 1 van de 4 geplaatsten een wedstrijd niet zou kunnen deelnemen. Dus wie weet krijgt dit avontuur nog een staartje.

Één ding weet ik zeker: volgend jaar doe ik weer mee, want ik vind de 25m 1pijl nog lang niet saai!